

Forfatter: Grundtvig, Svend Hersleb

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-11-05)

Citation: Grundtvig, Svend Hersleb: "BREV TIL: Grundtvig, Elisabeth Kristine Margrete FRA: Grundtvig, Svend Hersleb (1848-11-05)", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 172. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-L0019917650000110.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Svend Grundtvig til moderen.
Pjedsted d. 5te November 1848.

Kjære Moder!

Skjøndt jeg ikke, siden jeg forrige Gang skrev Dig til, har haft den Glæde at see een eneste Linie fra Dig, og skjøndt Peter Boisen egenlig var den, der havde først Krav paa Brev fra mig, da jeg i Torsdags modtog Brev fra ham, — saa synes mig dog, at Du er den, jeg først maa skrive til, da jeg veed, hvor meget Du længes efter at høre fra Dine Børn, og det netop i Dag er en Uge siden jeg sidst skrev Dig til. Saa snart jeg har skrevet dette og spiist til Middag, s. 173 rider jeg over til Johan, for at blive deelagtig i de 8 Breve han har modtaget og som jeg kun har seet udvendig. Her er kun lidet at mælde om den Tid der er gaaet her i Pjedsted siden vor Ankomst. Vi have alle haft fuldt op at bestille med at hjempermittere Mandskabet (de 3 Femtedele af hele Compagniets Styrke). Tirsdag og Onsdag sad jeg stadig paa Contoiret hos min Capitain, for at forberede Permissionen ved at opgjøre Skyldbøgerne og udbetale Folkene deres Tilgodehavende omtrent 2000 Rbdlr., det saakaldte »Undermunderingsgebyr«, som opspares under Tjenesten og først udbetales ved Afgangen eller Permissionen. Vi have dog permitteret vore Slesvigere (og 12te og 13de Bataillon have gjort det Samme), men vel at mærke ikke til Slesvig, men til hvilket andet Sted i Landet, som de opgave at ville søge deres Vinterophold. En stor Deel af dem vilde enten til Kolding eller til Ribe, naturligviis for derfra at løbe hjem, hvad man jo i Grunden ikke kan fortænke dem i. Det blev skrevet paa deres Passe, at de skulde møde igjen den 1ste Marts, og det lovede de da ogsaa alle med Haand og Mund; men dem alle see vi da ikke igjen: En Deel bliver nok nappet af Tyskerne, og en Deel bliver vel hjemme. Der var imidlertid ikke andet for end at lade dem gaae, da de vist ellers vare løbne bort af sig selv, naar deres ikke slesvigske Kamerader vare blevne hjemforlovede. Permissionen er nu gaaet for sig ved alle Afdelinger, saa den danske Hær nu kun har en Trediedeel af sin forrige Styrke, hvoraf sees, at intet vil blive foretaget med Sværdet før i al Fald til Foraaret. Tre Dage i Træk (Torsdag, Fredag, Lørdag) har jeg maattet spadsere ind til Frederits med det permitterede Mandskab, for der at hjælpe dem af Krigsklæderne. Vejen derind var over al Beskrivelse slet, saa man naturligviis blev vaadskoet. Imidlertid har jeg Gud skee Lov ikke sporet nogen ubehagelig Følge af disse mindre behagelige Toure. —

Idag have vi faaet Vinter, saa Vejene ere haardfrosne og islagte; dette gjør det jo mere muligt at komme lidt omkring, især da vi nu tillige have Maaneskin, men det gjør det ogsaa mindre behageligt at blive liggende paa Landet. Om kort Tid ville vi ogsaa efter al Rimelighed blive forlagte til Vejle, hvor vi da forblive til det i Marts- Maaned skal vise sig, om Pennen eller Sværdet skal jævne vor Trætte med Tysken. Jeg for min Part er nu overbeviist om, at det sidste bliver Tilfældet, og derfor bliver jeg ved den nye Læst, jeg har skaaret mig, thi ogsaa i Garnisonslivet er der Lejlighed til mere og mere at blive bekjendt med Soldatens Pligter og til at vinde større Øvelse i at behandle saa vel Folkene som alle de militære Sager og Forhold, s. 174 som en Officeer maa kjende, for med Nytte at kunne røgte sit Hværv, der ikke blot bestaaer i kjækt og besindigt at føre Folkene frem i Kampen, men ogsaa i at holde Mandstugt og Orden vedlige udenfor Valpladsen, og dertil hører, at man veed Beskeed om, hvad der tilkommer og hvad der ikke tilkommer Enhver især.

II*

Mandag Morgen d. 6te.

Da Brevet dog ikke kunde komme bort før i Dag Kl. 10, saa opsatte jeg at slutte det; red som bestemt over til Johan i Gauerlund, som jeg traf hos Provsten Thune der i Byen, hvor han havde spiist til Middag. Der blev jeg i Aftes og befandt mig særdeles vel i en vakker Familiiekreds: Provsten, vistnok mere verdslig end gejstlig, men en livlig, forstandig Mand med megen Deeltagelse for Landets Anliggender, en Stemning der deles af hele Familien, der ret er ivrig dansk; Konen i Huset, en Cousine til Fru Muus i Kbhn. og hende liig, er i mine Tanker en særdeles vakker Dame. Familien bestaaer endvidere af et Par voxne Døttre der vel ikke ere Skjønheder, men meget nette, livlige og dannede Piger og endelig af 3 opvakte Smaapiger paa 7—12 Aar. Det hele dannede en behagelig Kreds, som man bedst veed at skjønne paa, naar man længe har levet mellem lutter Officerer og Bønder. Johan fulgte hjem med mig i Aftes, da han i denne Morgen- stund skal ind til Frederits i Tjeneste. Med ham fulgte: 9 større og mindre Skrivelser fra Dig, 1 fra Meta og 1 fra Høxbro; videre: 13 Berlingere, 2 Dannevirker og 1 Dansker. See det var for meget for mig Stakkel, der længe intet skrevet eller trykt har haft at læse (med Undtagelse af Peters Brev). Hvor det gjør mig ondt at vor kjære Doctor Jens skulde just komme til Kbhn. da vi vare borte; ham har jeg længtes saa meget efter at see igjen.

Jeg har endnu ikke seet, at vort Livsspørgsmaal : Slesvig er kommet ordenlig paa Bane paa Rigsdagen, der synes at give sig meget gode Stunder til alskøns Smaavrøvl om hvor Talerstolen skal staae o. s. v. Kommer det ikke før, saa maa det da komme, dersom Fader nu bliver valgt, som jeg da vil haabe han gjør. Jeg veed endnu ikke, naar Valget skal gaae for sig, men er vis paa, Du lader os vide Udfaldet, saa snart det er muligt.

I Aftes red jeg hjem i Sneevejr, men i Dag have vi igjen det gamle Søleføre, som Bønderne imidlertid hellere seer end Frosten, da de have en Deel tilbage at pløje. Nu Farvel, kjære Moder, hils Alle i Vimmelskafte og paa Møllen fra

Grundtvig, Svend Hersleb, *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Treaarskrigen - En brevvæksling,*

Din hengivne Søn
Svend.